

De verjaringstermijnen in verkeerszaken

juli '10 – Hilde Peeters

De bepalingen over verjaringstermijnen in verkeerszaken zijn te vinden in de Wegverkeerswet, de Wegcode en de bijzondere wetgeving inzake verkeer. De gewone verkeersinbreuken verjaren door verloop van één jaar (art. 68 Wegverkeerswet). Voor sommige inbreuken is de verjaringstermijn op 3 jaar gesteld. Het gaat om:

- rijden zonder geldig rijbewijs (artikel 30 § 1 Wegverkeerswet)
- rijden terwijl het rijbewijs onmiddellijk is ingetrokken (artikel 30 § 3 Wegverkeerswet)
- vluchtmisdrijf (artikel 33 Wegverkeerswet)
- rijden onder invloed van alcohol, wanneer het alcoholpercentage hoger of gelijk is aan 0,8 promille (artikel 34 §2 Wegverkeerswet)
- rijden in staat van dronkenschap (artikel 35 Wegverkeerswet)
- rijden onder invloed van andere stoffen die de rijvaardigheid beïnvloeden (drugs) (artikel 37bis § 1, 1° Wegverkeerswet)
- rijden wanneer een rijverbod is opgelegd (artikel 37bis § 1, 4° tot 6° Wegverkeerswet).

Wanneer bij een verkeersongeval ook doden of gewonden vallen, zal er sprake zijn van onopzettelijke doding of onopzettelijk toebrengen van lichamelijk letsel. Het misdrijf van onopzettelijke doding is maar voltooid op het ogenblik van het overlijden van het slachtoffer. De verjaring begint pas vanaf dan te lopen. Bij onopzettelijke slagen en verwondingen is het wanbedrijf voltrokken zodra het gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid en het lichamelijk letsel dat erdoor veroorzaakt is aanwezig zijn. De verjaring begint pas te lopen zodra de schade aan het licht komt. De strafvordering verjaart door verloop van een termijn van vijf jaar na de feiten. Deze termijn kan gestuit (zie hieronder) worden door daden van onderzoek (bijvoorbeeld het opstellen van een proces-verbaal door een bevoegd persoon) of door daden van vervolging (bijvoorbeeld

dagvaarding voor de politierechtbank).

De burgerlijke vordering tot vergoeding van de schade die ten gevolge van het ongeval is ontstaan, verjaart volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek. Deze vorderingen verjaren door verloop van 5 jaar vanaf de dag volgend op de dag waarop de benadeelde kennis heeft gekregen van de schade of de verzwaring ervan en van de identiteit van de aansprakelijke persoon. In elk geval verjaart de burgerlijke vordering door verloop van twintig jaar vanaf de dag volgend op die waarop het feit waardoor de schade is veroorzaakt, zich heeft voorgedaan.

De burgerlijke vordering kan nooit verjaren vóór de strafvordering

Stuiting en de schorsing van de verjaring

Strafvordering

Als een verjaring wordt **gestuit** door een bepaalde oorzaak, betekent dit dat de wettelijk voorziene termijn voor de verjaring helemaal van nul af opnieuw begint te lopen. De stuiting kan enkel gebeuren binnen de eerste termijn van vijf jaar. Door de stuiting begint een nieuwe termijn van vijf jaar te lopen. De stuiting gebeurt door daden van onderzoek of vervolging, gesteld door magistraten of bevoegde ambtenaren in de eerste termijn na de feiten. Een verjaring kan meerdere keren worden gestuit, maar de aanvankelijke termijn kan maximaal één keer verlengd worden. De verjaringstermijn kan dus nooit meer kan dan tien jaar bedragen.

De verjaring van de strafvordering kan ook **geschorst** worden. Als de verjaring geschorst is betekent dit dat de verjaring onderbroken is en na verloop van een bepaalde tijd opnieuw zal verder lopen voor de resterende termijn.

Burgerlijke vordering

Als verkeersslachtoffer heb je vijf jaar de tijd om (de verzekeraar van) de veroorzaker om vergoeding van de schade te vragen, waarna de verjaring gestuit wordt tot op het ogenblik dat de verzekeraar kennis geeft van zijn beslissing. Op dat ogenblik begint opnieuw een termijn van vijf jaar te lopen.

Door burgerlijke partijstelling bij de onderzoeksrechter of de politierechter, vóór de verjaring van de strafvordering, wordt de verjaring van de burgerlijke rechtsvordering geschorst tot de beëindiging van het geding.